

Lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige;

utfärdad den 19 november 2015.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² i fråga om lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige³ dels att 5 kap. 6, 8–9, 13, 14 och 19 §§ ska upphöra att gälla, dels att rubriken närmast före 5 kap. 19 § ska utgå, dels att 1 kap. 3 och 6 §§, 5 kap. 5, 10, 12 och 16 §§, 6 kap. 8, 9 och 11 §§, 7 kap. 11 § samt 9 kap. 3, 5 och 8 §§ ska ha följande lydelse, dels att det ska införas två nya paragrafer, 5 kap. 4 b § och 6 kap. 2 a §, av följande lydelse.

1 kap.

3 §⁴ Bestämmelserna om livförsäkring i denna lag, med undantag för 5 kap. 12 §, får tillämpas för sjuk- och olycksfallsförsäkringar som avses i 2 kap. 11 § första stycket klasserna 1 och 2 försäkringsrörelselagen (2010:2043) samt för avgångsbidragsförsäkringar.

Bestämmelserna om livförsäkring i denna lag, med undantag för 5 kap. 5 och 12 §§, behöver inte tillämpas för livförsäkringar som avses i 2 kap. 12 § klasserna I b och IV försäkringsrörelselagen om premien är beräknad och bestämd för längst fem år.

6 §⁵ Med *skadeförsäkring* förstås i denna lag sådan försäkring som avses i 2 kap. 11 § försäkringsrörelselagen (2010:2043).

Med *livförsäkring* förstås i denna lag sådan försäkring som avses i 2 kap. 12 § försäkringsrörelselagen.

Med *tjänstepensionsförsäkring* förstås i denna lag sådan livförsäkring som har samband med yrkesutövning och där utbetalning av försäkringsbelopp

¹ Prop. 2015/16:9, bet. 2015/16:FiU7, rskr. 2015/16:38.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU.

³ Senaste lydelse av

5 kap. 5 § 1999:602 5 kap. 13 § 2010:2060

5 kap. 8 § 2010:2060 5 kap. 14 § 2010:2060

5 kap. 8 a § 1999:602 5 kap. 19 § 2010:2060

5 kap. 9 § 2010:2060.

⁴ Senaste lydelse 2010:2060.

⁵ Senaste lydelse 2010:2060.

(engångsbelopp eller periodiska utbetalningar) är beroende av att en eller flera personer uppnår eller förväntas uppnå en viss ålder samt försäkring som meddelas som tillägg till sådana livförsäkringar.

Med *återförsäkring* förstås i denna lag sådan försäkring som avses i 1 kap. 9 § försäkringsrörelselagen.

Med tjänstepension förstås i denna lag sådana avtal som ett utländskt tjänstepensionsinstitut ingår med arbetsgivare här i landet och som syftar till att trygga förmåner som har samband med yrkesutövning och som

1. betalas ut i form av engångsbelopp eller periodiska utbetalningar och beror av att en eller flera personer uppnår eller förväntas uppnå en viss ålder, eller

2. kompletterar förmåner enligt 1 och tillhandahålls sekundärt i form av utbetalningar vid dödsfall, invaliditet eller upphörande av anställning eller i form av bidrag eller tjänster vid sjukdom, medellöshet eller dödsfall.

Femte stycket gäller inte sådana avtal om tjänstepension som tecknas för egen räkning av egenföretagare.

Ersättning som betalas i form av livränta eller sjukränta tillhör livförsäkring, om ersättningen betalas från en livförsäkring, och skadeförsäkring, om ersättningen betalas från en skadeförsäkring. Om en sådan ränta har köpts i ett livförsäkringsföretag, ska den dock i detta företag höra till livförsäkring.

För sådan livränta eller sjukränta som tillhör skadeförsäkring gäller de särskilda bestämmelserna om livförsäkring i 5 kap. 2, 5 och 11 §§ samt 7 kap. 4–12 §§.

5 kap.

4 b § För försäkringsgivare från tredjeland som bedriver försäkringsrörelse i Sverige ska bestämmelserna om företagsstyrning i 10 kap. 1–25 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043) och föreskrifter som meddelats med stöd av dessa bestämmelser gälla.

5 §⁶ En försäkringsgivare från tredjeland ska för sin försäkringsrörelse i Sverige värdera tillgångar och skulder, inklusive försäkringstekniska avsättningar, enligt 5 kap. 1–16 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043) och föreskrifter som meddelats med stöd av dessa bestämmelser.

10 § Företrädaren för en försäkringsgivare från tredjeland ska föra ett register som vid varje tidpunkt visar de tillgångar som används för att täcka de försäkringstekniska avsättningarna.

Om en tillgång som antecknas i registret har upplåtits med sådan rätt att dess fulla värde inte kan utnyttjas för att täcka försäkringstekniska avsättningar, ska detta antecknas i registret.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vad ett sådant register ska innehålla.

12 §⁷ En försäkringsgivare från tredjeland ska ha en kapitalbas som minst uppgår till solvenskapitalkravet beräknat enligt 8 kap. 1–11 §§ försäkrings-

⁶ Senaste lydelse 2010:2060. Ändringen innebär bl.a. att andra–femte styckena tas bort.

⁷ Senaste lydelse 2008:101.

rörelselagen (2010:2043). Kapitalbasen får dock inte vara mindre än minimikapitalkravet beräknat enligt 8 kap. 13–15 §§ samma lag.

Kapitalbasen ska beräknas enligt 7 kap. försäkringsrörelselagen.

Vid beräkningen av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet ska hänsyn tas endast till den försäkringsrörelse som försäkringsgivaren bedriver i Sverige.

De tillgångar som motsvarar solvenskapitalkravet ska till minst ett belopp motsvarande minimikapitalkravet finnas i Sverige och överskjutande tillgångar inom ett land som omfattas av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Bestämmelserna i 9 kap. 1–18 §§ försäkringsrörelselagen om interna modeller ska gälla för försäkringsgivare från tredjeland.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om kapitalbas, solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav samt interna modeller som avser den försäkringsrörelse som en försäkringsgivare från tredjeland bedriver i Sverige.

16 § Om en försäkringsgivare från tredjeland har ansökt om tillstånd att driva verksamhet genom agentur eller filial i ett eller flera länder som hör till EES, får Finansinspektionen efter ansökan bevilja försäkringsgivaren följande undantag, som endast kan beviljas samtidigt:

1. Den del av depositionen enligt 1 § som ska beaktas enligt 12 § fjärde stycket behöver försäkringsgivaren inte deponera i mer än ett av dessa EES-länder.

2. Vid beräkning av solvenskapitalkravet ska hänsyn tas till försäkringsgivarens verksamhet genom agenturer eller filialer i de andra EES-länderna.

3. De tillgångar som motsvarar minimikapitalkravet får finnas i ett annat av dessa EES-länder.

6 kap.

2 a § Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 155 och 158 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU.

8 §⁸ Finansinspektionen får i fråga om den verksamhet som en försäkringsgivare från tredjeland bedriver här i landet meddela de erinringar som inspektionen anser är nödvändiga.

Finansinspektionen ska förelägga försäkringsgivaren eller dennes företrädare att vidta rättelse om inspektionen finner att

1. avvikelser skett från denna lag eller någon annan författning som reglerar försäkringsgivarens näringsverksamhet,

2. de försäkringstekniska riktlinjerna och beräkningsunderlaget inte längre är tillfredsställande med hänsyn till omfattningen och beskaffenheten av försäkringsgivarens rörelse,

⁸ Senaste lydelse 2004:436.

3. ett belopp som deponerats i bank eller kreditmarknadsföretag enligt 5 kap. 1–3 §§ minskats genom att värdehandlingarna sjunkit avsevärt i värde eller av annan anledning, eller

4. försäkringsgivarens företrädare eller, om företrädaren är en juridisk person, försäkringsgivarens ombud inte uppfyller de krav som anges i 4 kap. 5 § första stycket 3.

9 §⁹ Finansinspektionen ska förelägga en försäkringsgivare från tredjeland att upprätta och för godkännande överlämna

1. en åtgärdsplan enligt 18 kap. 4 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) och föreskrifter som meddelats med stöd av dessa bestämmelser för att återställa en tillfredsställande finansiell ställning, om försäkringsgivarens kapitalbas understiger solvenskapitalkravet enligt 8 kap. 1–11 §§ samma lag, eller

2. en finansiell saneringsplan enligt 18 kap. 8 § försäkringsrörelselagen och föreskrifter som meddelats med stöd av dessa bestämmelser för att skyndsamt återställa kapitalbasen, om den understiger minimikapitalkravet enligt 8 kap. 13–15 §§ samma lag.

Skyldigheten att upprätta åtgärdsplan eller finansiell saneringsplan enligt första stycket gäller inte om försäkringsgivaren beviljats undantag enligt 5 kap. 16 § och någon annan myndighet än Finansinspektionen har tillsyn över soliditeten. Om den utländska myndighet som kontrollerar försäkringsgivarens soliditet förbjuder försäkringsgivaren att helt eller delvis förfoga över sina tillgångar, ska på begäran av myndigheten, Finansinspektionen vidta samma åtgärder beträffande försäkringsgivarens tillgångar i Sverige. Finansinspektionen får besluta hur verksamheten ska drivas efter ett sådant beslut av den utländska myndigheten.

11 § Finansinspektionen får förbjuda en försäkringsgivare från tredjeland att förfoga över sina tillgångar i Sverige eller begränsa dennes förfoganderätt över tillgångarna, om

1. försäkringsgivaren inte följer gällande bestämmelser om försäkringstekniska avsättningar,

2. företaget inte uppfyller solvenskapitalkravet och det föreligger särskilda omständigheter som ger anledning att befara att företagets finansiella ställning kommer att försämrats ytterligare,

3. företaget inte uppfyller minimikapitalkravet, eller

4. det bedöms vara nödvändigt för att skydda de försäkrades intressen vid ett beslut om förverkande av försäkringsgivarens koncession.

Finansinspektionen får besluta hur verksamheten ska bedrivas efter ett sådant beslut som avses i första stycket.

Om försäkringsgivaren beviljats undantag enligt 5 kap. 16 § och någon annan myndighet än Finansinspektionen har tillsyn över soliditeten, ska inspektionen underrätta den behöriga myndighet som kontrollerar försäkringsgivarens soliditet innan inspektionen vidtar åtgärder.

Om försäkringsgivaren driver verksamhet i ett annat land som tillhör EES eller har tillgångar placerade där, ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i det landet om beslut som fattats i enlighet med första stycket och, om det behövs, begära att den behöriga myndigheten i samarbete med inspektionen vidtar motsvarande åtgärder.

⁹ Senaste lydelse 2010:2060. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket tas bort.

11 § Om en försäkringsgivare från tredjeland i annat fall än enligt 4 § första stycket upphör att driva livförsäkringsrörelse i Sverige, är försäkringsgivaren ändå skyldig att på det sätt som anges i 5 kap. 10 § redovisa tillgångar som motsvarar de försäkringstekniska avsättningarna för redan meddelade livförsäkringar. Ett ombud som har utsetts av försäkringsgivaren enligt 2 § är skyldig att fullgöra de uppgifter enligt 5 kap. 10 § och 6 kap. 3–4 och 6 §§, som förut har varit företrädarens skyldighet. Om inte tillgångar som motsvarar de försäkringstekniska avsättningarna redovisas eller om det av annat skäl finns anledning att anta att livförsäkringstagarnas rätt på grund av försäkringsavtalen äventyras, ska Finansinspektionen besluta om administration enligt 4 §. Om de tillgångar som avsatts till redovisning anses otillräckliga får dock beslut om administration inte meddelas, förrän Finansinspektionen har förelagt försäkringsgivaren att fylla bristen och denna inte täckts inom fyra veckor efter ett sådant föreläggande. Om i ett sådant fall administration inträder, ska bestämmelserna i 4 § första stycket om upphörandet av försäkringsgivarens rätt att driva livförsäkringsrörelse här i landet i stället avse meddelandet av beslut om administration.

9 kap.

3 §¹⁰ Finansinspektionen ska innan den yttrar sig ge de berörda försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar möjlighet att anmäla om de har något att invända mot överlåtelsen. Då ska vad som föreskrivs om offentliggörande i 14 kap. 9 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) gälla i tillämpliga delar. Om överlåtelsen har offentliggjorts på motsvarande sätt i Sverige av en behörig myndighet i den överlåtande försäkringsgivarens hemland, behöver inspektionen inte offentliggöra ansökan.

5 §¹¹ Ansökan om tillstånd till överlåtelse av försäkringsbestånd enligt 4 § ska göras av såväl den överlåtande försäkringsgivaren som den övertagande försäkringsgivaren. Det avtal som träffats om överlåtelsen ska lämnas in tillsammans med ansökningen. För ansökningen gäller 14 kap. 8 och 9 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043).

8 §¹² Sedan Finansinspektionen bifallit ansökan om tillstånd till överlåtelse av försäkringsbestånd enligt 5 §, ska inspektionen utan dröjsmål kungöra beslutet enligt 10 kap. 1 § 12. När beslutet kungörs övergår ansvaret för det överlåtna försäkringsbeståndet på den övertagande försäkringsgivaren. De försäkringstagare och andra ersättningsberättigade som berörs av överlåtelsen ska underrättas om den enligt 14 kap. 13 § försäkringsrörelselagen (2010:2043).

Om det i ett bestånd av försäkring som överlåtit ingår risker som är belägna i eller åtaganden som ska fullgöras i ett annat EES-land, ska Finansinspektionen offentliggöra den beslutade överlåtelsen i det landet enligt bestämmelserna där. Om överlåtelsebeslutet offentliggörs på motsvarande sätt i det berörda landet, behöver inspektionen inte offentliggöra beslutet där.

¹⁰ Senaste lydelse 2010:2060.

¹¹ Senaste lydelse 2010:2060.

¹² Senaste lydelse 2010:2060.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

På regeringens vägnar

PER BOLUND

Tord Gransbo
(Finansdepartementet)